

Glo.ordi.

Oratio Manasses

Nico.de lyra

Incepit expositio orationis manasse.
Dominus deus omnis. Justorum oportet deus est:
 t. **Eze. 25.c** **O**mnes ipsorum qui sibi noua figura corporum.
 et. **29.c** **C**ur istorum trium deus est et non etiam aliorum?
 q; in istis christiani mysteriis figurata est plenitudo.
 Per abrasam Christi nativitas. p; Isaac congregatio credula plebis. p; Iacob resurrectio ultimata est salvatoris.
T. Eze. 1.a. **b** **A**pare. Tropol. Mare populus subditus idola-
3. Eze. 2.a **T**ropo. tristis infidelitatis fluctibus vagabas. que dominus verbo suo signauit: cum Christi crux (que vobis vestris) cordibus et fructibus eorum insignis: quod est mari signari vobis diuino.
c **Q**uod oes patrum. Tremunt angeli proximam et plena-
 tes paucum huius iudicium expectantes: formidant demones virtute ingentissima sentientes: quod vultus domini circumspicit universa. Universa rationalis creatura et si non ois respicit creatorum: virtute tamen eius agnoscit omnis.
d **S**up preciosos. Non aduersus. vñ i euangelio:
 Sed ira dei manet super eos originalis videlicet divinitatis vel celestis iudicium: quod non de inferioribus sed de superioribus iudicatur preciosos: et celo enim iudicium facilius est. e **I**mmensayo. Immensa misericordia domini deus: quam euangelica promissa nullam habet promissam mensuram. Legitima vero mensurata fuerat. vñ: Replebo cellaria vina tritico vino et oleo et ceteris. f **E**t iudei. misericordia. Superem enim becillitate nquam diuine promissiones: quod nec sermonibus explicari: nec oculis possunt preclarari.
g **D**omini deus altissimus. Nihil mirum est in laudibus deo-
 q; dicitur est: Tu es deus altissimus super omnem terram. Et celi et angelii altiores sunt terra: nisi mirabiliter intendamus. Mysterio nimirum Christus predicit: quod cum fuisset caro (quod vobis caro factus est) altissimus factus est super omnem carnem que terre nois nuncupantur. h **L**oganimis. Peccatores ad penitentiam differendo: nec delicti tempore puniendos. Multum misericors: quotiens peccaueris veniam pollicendo. Penitentes super maliciam. b. qd testatur Dierum ostendens dominum promittere bona bonis: et mala maliis: sed tamen post se ultra citroes querere si communitatio fuerit insecura: nec de bona pollicitatione secundum videaris cum facias mala: nec de mala comminatione diffidas si quereras facias meliora. i **A**bul-
 tu mihi et penitentes. Si quidem si semel indulgentia tribuisset misericors. Nunc autem cum frequenter delinquentibus frequenter misericordiam impendit: multum misericors appellatur. k **H**ec tibi non pecca. Peccauerunt utique et in delicto nati sunt genitiali: heredes nimis mirum ade. Sed gratia gratis preuenient sine peccato sunt coniuncti qui erant de peccatorum semine propagati. l **S**up numerus are maris multiplicate sunt iniqutates mee. Solent delicta capillis capitum aliquotiens coaptari: sicut propheta egregius: Loderunt me iniqutates mee et non potuerunt videare. Multiplicata sunt super capillos capitum mei. Arene maris ille: capillis iste comparat multitudinem precorum. Sed interest quod arene maris ille quod vitorum ponderibus ita violenter pigravat: ut sub eorum sarcina nequeat respirare. Is autem quod carnalibus quincunx incenti via: facile tam medicinali ferro potest putredinem resecare: capillis capitum comparat offendit suam. m **I**n curuat sum mul. vin. ferri. Malorum comparatio diversitate secernit numerosa. Vide quod quidam elucesce re ratione veritatis ut per delictum modo pescutorum quasi puniat quod penitus cruciat sanctis ingressus: ut a saepe iudei incuruatis est: et manasses non vno vel duobus sed multo. v. f. Tot enim sibi vincula spiritualia ferri in quibus ligaretur impensis: quot ipse scriptor mēbris insecutus. n **Q**uia excita. r. Inquis actibus provocando: exercitat et iracundiam dei quod mala coram deo committit. Sed videtur quod malum singulariter se commisso testatur: hec unus malum commissio indignatione domini provocavit: cum multi fecerunt mala: nec illico est ultio subsecuta. Quod malum exponit statuens abominationem. In sacris voluminibus abominatione sua offensa similitudina dicuntur: quod fuit veneratus: puericulum criminie polluit. Hanc et aliter intelligit: Omne primum officium est in quibus offendit ad ruinam. Sicut etiam abominatione: quod de abominatione oculi delictum: quod in puericulis coram desiderio effici simulacrum. Cognitum et doctrinis demoniorum aptari: quod non abominationes et offensiones grauissime: quod
f ira dei

ad explendū sermonem domini: quod locutus fuerat pro ostiis huius et susci-
 tauit dominus spiritum cyn regis psarum: qui iussit predicari in universo regno et suo etiam pro scripturā dicens: **H**ec dicit cyrus rex psalmi. **O**ia regna terrae dedit mihi dominus deus celum: et ipse precepit mihi ut edificare ei domum in hierusalem quem est in iudea. **Q**uisquis inter vos est ex omni populo eius: sit dominus deus suus cum eo et ascendat.

Finit liber Bibre haec: id est Paralipomenon secundus.

Incepit oratio Manasses regis iuda cum captus teneret in babylone: quod non est in hebreo nec est

de textu biblii.

a **I**nvoeat deum omnipotente quem suis est ruinis expertus. **D**ominus deus omnipotens et patrum nostrorum abraham isaac et iacob: et semini eorum iusto:

a **V**isibilis et invisibilis creatura vel celum: sanctos terram: carnem que in sua gloriam fecit deus proprium ornatum habentia.

b **q**ui fecisti celum et terram cum omnibus orationibus: et qui signasti mare versus

a **T**errestre et inuestigabilis misericordia: que clausa est diuina perceptio: subauditis: ista creasti ad laudem videlicet nois tui.

b **P**roceptum tui: quod inclusisti abyssum et signasti terribili et laudabili nomine tuo: quod oes pauperum et tremunt a vulneris tuae: et insustentabilis ira

d **s**up preciosos comunitatis tuae. **I**m a **T**u infirmi enim infirma cogitamus: que oculi non vident nec auris audiunt: nec in cor hominis ascendit et ceteris.

e **m**esa vero et inuestigabilis misericordia et promissio tuae: quoniam tu es dominus deus

b **a**ltissimus super omnem terram logani mis et multum misericors: et penitentes super maliciam hominum. **T**u autem

a **T**u audiant penitentes: intelligat contemptus: pmissa est penitentia remissio peccata. si desperatur peruersitas improborum.

Domine mihi bonitatem tuam promisisti penitentiam remissio precorum: et tu

a **T**remendum precium est pnia iustitiae vero non est. pnia constituta: quod per gram donata est culpa: deus iustorum non posuisti penitentiam iustitiae abraham et iacob:

k **h**is qui tibi non peccaverunt: quoniam peccavi super numerum arene maris. **M**ultiplicata sunt iniqutates mee: incuruatis sum multo vinculo ferri: et non est respiratio mihi: quod excita iracundiam tuam et malum coram feci: statuens abominationes et multiplicatas offensiones et patres.

a **A**d explendum sermonem domini: quoniam fuerat pro ostiis huius et susci-
 tauit dominus spiritum cyn regis psarum: qui iussit transmigrationis completi: quos predicerat die remias. **D**iere: xv. ca. et xxix. b **S**uscitauit dominus spiritum i. voluntate regis psarum: qui ipsum enim monarchia translatata est ad psas. c **Q**ui iussit per dicari. i. solenniter diuulgari. d **O**mnia regna terreni multa regna: quoniam orientalia fuerunt ei subiecta: non aut occidentalia: et est modus loquendi hyperbolicus ad sui magnificiam. e **E**t ipse precepit mihi ut edificare ei domum in hierusalem que est in iudea. **Q**uisquis inter vos est ex omni populo eius: sit dominus deus suus cum eo et ascendat.

Postilla venerabilis magistri Nicolai de lyra super libros Paral. finit.

Expositio Nicolai de lyra super orationem Manasses Incipit.

Dominus deus. **I**sta oratio regis Manasses non est in hebreo nec est de te: et ideo non intendeo eas exquisitae exponere: sed tantum breuiter pertransire. In hac enim oratione primo recurrit ad diuinam magnificientiam. secundo recognoscit propria misericordia ibi: **N**on peccavi. tertio petit misericordiam ibi: **E**t nunc sicut. Circa primum ostendit primo dei omnipotenti sui maiestatem: propter quam debet collaudari. **D**ominus omnis. **E**t secundum ostendit secundum infirmi in infirmitate cogitamus: que oculi non vident nec auris audiunt: nec in cor hominis ascendent et ceteris. **S**ed tunc sicut. **A**que quod sub celo sunt in loco unum et ceteris. **Q**ui coluisse abyssum. Repentio est eiusdem: quod mare et abyssus id est ipso est. Secundum ostendit secundum iustitiae leui equitatem qua debet timeri dicens: **T**erribiliter laus. et tertio ostendit secundum misericordiam seu pietatem quod missit penitentibus misericordiam ibi: **E**t inuestigabiles misericordia pmissionis tue et sequitur: **N**on peccavi sicut. **D**icitur recognoscit sua misericordia: primo in peccatorum multitudine ibi: **S**uper numerum arene maris et eorum gravitate seu magnitudine ibi: **S**tatuens abominationes et multiplicatas offensiones et patres.

Et nunc

ira domini puocat. a Et nūc flecto. Genua cordis flectit ut sim plici postulatione debeat quod pro terna presumptione peregerat. In similitudinem homis exterioris in teriores describit. b Peccauit dñe peccauit. Iteratio p̄fitēdi ve ra est humilitas supplicantis. q.d. Peccauit sp̄; peccauit cogitatiōb. Peccauit factis; peccauit forūsecus. Peccauit in deum; peccauit in proximum. Non leui pronunciatio ne doloris; hec verba sunt relegenda; sed cum eadem grauitate q̄ dicta sunt a precante. Ne leuiter p̄ currat animus acer ista; sed cuz do loe graui et patientia tristis in paucis vīis vim magne rei sapiat co artari. Penitens quippe aut tacit labijs sletibus indulgentiam silen tio deprecetur; aut etiam si loquendū aliquid ex dolore contriti pectoris suadetur; paucis loquatur; quia mentis contritio non oris locutio dominicaz pietatem inflectit. Cor enim contritum et humiliatum deus non spernit. c Ne simul perdas. Non ait: ne dannes me cu iniquitatib⁹ meis. Qd enim dam natura in substantia sua retorqueat. Quod vo perdīt et eterne perdīt; id agitur: vt quod habebatur in nihilum redigatur. d Cum ini quitatibus. Nota inquit nūlā h̄re substantiā; om̄e quippe pec catum febris est anime; que dū au fertur in nihilum reuocatur.

Nota

e Quia idignū salua. Indi gnos dñs saluat: nō pro merito de litorum retributionez impendēs; sed ppter misericordiā bonum ve niam superfundēs. Vnigenitus em̄ est qui saluat idignū et ex dignitate sua facit dignū quē culpabilis vite tract̄ faciebat idignū. f Acōm magnā miscdiā. Qui fm̄ ma gnā miscdiā se q̄rit saluarit: nō tē poralis; s̄ eterne vite salutē inquirit. Equidem miscdiā ptinere ad hāc vita estimo tpaalem; magnā aut miscdiā remunerationi p̄currere semp̄ie. g Dib⁹ dieb⁹ vi mee. Prudēs expectator ēne sa lute: nō paucō tpe; s̄ om̄i tpe vite sue deuz laudat. H̄e in dieb⁹ vite laudat. in dieb⁹ at morti nō potest laudari. H̄e itaq̄ q̄ delictoz morti subdit⁹ iacet: iniquitatib⁹ iuolut⁹ de um laudare nō pot. Nō ē enī spect osa laus in ore p̄toris. Cōuersus vō cū fuerit tāq̄ d̄ morte trāslatus ad vitā; illico laudis officio dignus iuuenit p̄soroz supiorib⁹ & tutib⁹ iudicat: dū illū laudat in terris quez ille quoq̄ glorificauit in signis.

Hab̄ age.

h Quis vir. ce. Cherubin seraphim throni et dñatōes: archāgeli: sedes: v̄tutes: angeli ministri: atq̄ mīta sūt officia; q̄ fortasse aut nos i libris posita sac̄ nō possūm̄ inue nire: aut h̄ūanis celata sensib⁹ inq̄ rere nō valem̄. i Glōia i seclā seculoz. Est glōia tēporalis de qua: Ne timueris cu diues factus fuerit homo tē. in f. do. e. Est et alia glōia semp̄eterna. Sit glōia domini in seculū: cui et humana creatu ra et angelica famula. Amen.

a Et nūc flecto genua cordis mei a p̄cans a te bonitatē dñie. Dec a Tqd ē maior p̄fect⁹: siqdē plimi peccant sed nō oēs p̄prias iniquitates agnoscūt. caui dñe peccauit: et iniquitatēz meā agnoscō. Peto rogans te b dñe remitte mihi: remitte mihi: a Sole pereat q̄ me secū perdere laborat. s nē s̄l perdas me cu iniquitatib⁹ a Ilo cursu extendi t̄ penitentiaz: vt que peccauerūt obliuoni tradant̄ ne eterne me morie domini recondantur. meis: neq̄ in eternū refues ma la mihi: q̄r indignuz saluab me/ c fm̄ magnā miscdiā tuā: t̄ lau a T nō vno die nec paucō tpe. s̄ oī die: qui enī p̄seuerauerit vīs i finē hlc saluus erit. s dabo te sp̄ dīb⁹ dieb⁹ vīte meę: b q̄m te laudat oīs vīt̄ celoz: et d̄ tibi ē glōia in seclā secloz. Amē.

Inīt oratio manasses
Ique non est in canone.

Incipit p̄emīū beati Hieronymi presbyteri i librū Eſdrē.

Utrum difficultius sit e facere quod posci tis: an negare: nec dū statui. Nā neq̄ vobis aliquid imperantib⁹ ab nuere sententię est: et magnitu do oneris impositi ita ceruices premut: vt ante sub fasce ruen dum sit q̄s leuandum. Accedūt ad hoc inuidorū studia: q̄ omne qd̄ scribim⁹: reprehendenduz pu tant. Et interdū cōtra se p̄scien tia repugnāte publice lacerant q̄ occulte legunt: intantū vt clā mare cōpellar et dicere t̄ Dñe li bera aīam meā a labijs inquis: et a lingua dolosa. Terti⁹ ann⁹ est q̄ semp̄ scribitis atq̄ rescribi tis vt Eſdrē libz t̄ H̄ester vob de hebreo trāfferā: q̄si nō habe atis grēca et latina volumina: m̄ aut quicquid illud ē quod a no bis vertitur: non statim ab omnibus conspuendum sit. Fru stra autem (vt aut quidaz) nitit: r neq̄ aliud fatigando nisi odiuz querere: extremē dementię est. Itaq̄ obsecro vos mi domon et rogatione charissimū: vt priua ta lectione contenti: libruz non effe ratis in publicum: nec fastidiosis cibos ingeratis: vītēs: q̄ eorū supercilium qui iudica retin de alījs: et ipsi facere ni

* a Et nūc flecto. Hic p̄nr petit mise cordiā. p̄mo reuerēter di. Et nūc flecto ge nua cordis mei. q̄r genua corporis flectē nō poterat: ipedit⁹ cōpedib⁹ ferri. scđo instāter ibi: b Peto rogās te t̄. petitionē suā pluries et m̄litiplicit̄ replicādo. tertio p̄fiden ter p̄sumēs d̄ diuīa miscedia/ ibi: c Quia indignū sal. me fm̄ miscdiāz tuā. et p̄mittēs emēdarī/ ibi: Et laudabo te semp̄: et sic terminat orationē dīces: d Qm̄ te lau ois vīt̄ celoz. i. oēs ordines angeloz: et tibi est glōia in secula seculorum. Amen.

Inīt expositio orōnis regis manasses.
Incipit expositio fratri Britonis ordīs minorum super prologum Eſdre.

Tru difficult⁹ sit face. qd̄ po stūd p̄emīū scribis i librū Eſdrē: q̄ vnic⁹ liber ē sicut p̄sens plo gus m̄ifestat: q̄r apd̄ hebreos eſdre neemie q̄r sermones in vno volumine coartant̄. ter tius enim et q̄rtus liber ab ipso Hiero. inter apocrypha cōputas. Ordinat autē iste liber immediate post Paral. sicut ait Hiero. in li. d̄ hebraic⁹ q̄stidib⁹: eo q̄ idē sit finis Paral. et principiū hui⁹ li. Historia aut̄ tobie p̄cessit historiā istius libri: vnde et quidā tobā ante eſdrām ordinat̄. Alloquitur autē Hiero. in isto p̄emīō t̄ commonē et rogationum episco pos: ad quorū rogationē librū istū de hebreo translūt in latinū. Et p̄mo assignat duo re trahentia ipm̄ ne transferat librū istūz. s. ope ris difficultatē: q̄ tangit̄ in p̄incipio p̄logi: et inuidoz detractionē: q̄ tangit̄ ibi: Accedūt diuisio ad hoc t̄. H̄edo ponit duo lpm̄ mouētia ad transferēdū. s. instāte istoz eþoz petitionē: et trāslatiōis sue necessitatē: q̄r translatio antiq̄ corrupta erat et diminuta. p̄imum notat ibi: Terti⁹ ann⁹ t̄. scđm ibi: Si q̄s āt. Lxx. nob̄ opposuerit t̄. Lertio inuehit̄ p̄ emulos. et h̄ dupl̄. p̄mo q̄r impugnat̄ agnūt̄ vīt̄. se cūdo q̄r p̄vitiū i grātitudis bñficioz ipugnat̄ auctorē p̄mū ibi: Quid iterp̄ē laniant. scđm ibi: Norro aliud ē s̄i clausis (qd̄ d̄) oculū mī hi volūt maledicere. Quarto et vlt̄o dicit̄ q̄ charitare ipsoz ad studiū puocat̄: non omit̄ bonū cōmune ppter detractionē odiū v̄l timore: ibi: Itaq̄ licet excedra v̄l excethra s̄i libet t̄. His vīlis ad obscuritates acceda mus. f Necdū sta. i. nōdū cēsui v̄l iudi caui. nā statuo statuī dī cēsere: edificare: fa brificare: ordīfare: p̄struere: ponere: g Se tētē ē. i. inītaliā fixū i co: de meo: mod̄ est lo qndi tract̄ a iudicēs: vbi ratū et fixū est qd̄ p̄mūz diffinīt. h Abnuere. i. recusare v̄l refutare. q. d. nō ēt fixū i corde meo cōtrāre v̄rō iperio. In moderniorib⁹ āt biblijs legit̄ Mā vob̄ aliqd̄ imperatib⁹ annuere s̄ne ē: et i s̄nia ē idē redit. i Sub fasce. i. sub onere et declināt̄ hic fasces. vñ fasculus diminutiū. k De hebreo trāfferā. i. latinū mul ti enī trāslationē. Lxx. de greco trāstulerūt in latinū. l Quasi n̄ habeat̄ greca vo lumia. i. trāslationē. Lxx. in greco editam. m Et latīna volumia. trāslata d̄ trāsla tōe. Lxx. aut q̄si. p Mon statim. postq̄ venerit ad noticiā emulū. q Conspu endū sit. i. ab emul̄ p̄tēnendū. n Quic qd̄ ē. i. q̄ntecūq̄ vīt̄ilitā ē. o Qd̄ a nob̄ vertif.. transſertur. r Mūti. i. laborare: s Extreme. i. marie. i. Castidios. i. supbis: rediosis: fastidio plenis. Fastidiū enī d̄ supbia vel tediū: a fastidio fastidis: qd̄ est horrere: spernere: tedere. v Supciliuz. i. superbīā que nota ē in supcilio p̄ extollen tiam oculoz. Enī Eccl. xxiiij. a. Extollentiam oculoz meorum ne dederis mihi. Idē. xxvi. b Fornicatio mulieris in extollētia oculoz elus: et in palpebris illius agnolsetur.

R * Fratru la